

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕДУРИ РЕЄСТРАЦІЇ ПРОМИСЛОВИХ ЗРАЗКІВ ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄС ТА УКРАЇНИ

Ганна Юдіна,

науковий співробітник і аспірант відділу узагальнення експертної та судової практики НДІ інтелектуальної власності НАПрН України

Інтеграційні та гармонізаційні процеси, що сьогодні спостерігаються в суспільстві, поширюються практично на всі сфери правовідносин, пов'язані з внутрішньо- та зовнішньоекономічними аспектами. Так, інтеграція до ЄС є одним з пріоритетних напрямів зовнішньої політики України. Гармонізація законодавства України із законодавством ЄС є необхідним кроком для приєднання до ЄС. Одним з розділів Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та державами-членами ЄС є право інтелектуальної власності, що охороняє право особи на результати інтелектуальної, творчої діяльності, визначене законодавством. До таких результатів належать, зокрема, промислові зразки.

У статті здійснено аналіз і порівняння положень законодавства ЄС та України, пов'язаних з процедурою реєстрації промислових зразків, зокрема основних вимог до складу документів заявки про видачу патенту на промисловий зразок, необхідних для встановлення дати її подання в ЄС та Україні.

За результатами проведеного порівняльного аналізу надані пропозиції щодо вдосконалення законодавства України стосовно правової охорони промислових зразків.

Ключові слова: промисловий зразок, реєстрація, порівняння, ЄС

Актуальність теми дослідження. Інтеграційні та гармонізаційні процеси, що сьогодні спостерігаються в суспільстві, поширюються практично на всі сфери правовідносин, пов'язані з внутрішньо- та зовнішньоекономічними аспектами. Так, інтеграція до ЄС є одним з пріоритетних напрямків зовнішньої політики України. Гармонізація законодавства України із законодавством ЄС є необхідним кроком на шляху приєднання до ЄС. У зв'язку з підписанням Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та державами-членами ЄС (далі — Угоди), країна взяла на себе зобов'язання продовжити вдосконалення механізмів охорони та захисту прав з метою забезпечення рівня, аналогічного передбаченому в ЄС. Одним із розділів Угоди є право інтелекту-

альної власності, що охороняє право особи на результати інтелектуальної, творчої діяльності, визначені законодавством. До таких результатів належать, зокрема, промислові зразки. Правовий аналіз чинного законодавства України та ЄС у сфері охорони прав на промислові зразки дає підстави стверджувати, що деякі положення, пов'язані з процедурою їхньої реєстрації, різняться. З огляду на таку неузгодженість, питання щодо нормативного вдосконалення процедури реєстрації промислових зразків шляхом приведення положень законодавства України у відповідність до норм законодавства ЄС, є сьогодні особливо актуальними.

Метою цього дослідження є проведення аналізу та порівняння положень законодавства ЄС і України, пов'яза-

них з процедурою реєстрації промислових зразків, зокрема основних вимог до складу документів заявки про видачу патенту на промисловий зразок, необхідних для встановлення дати її подання в ЄС та Україні, а також на основі проведеного дослідження надання пропозицій з вдосконалення законодавства України щодо правової охорони промислових зразків.

Ступінь розробки досліджуваного питання. Деякі питання щодо правової охорони промислових зразків в Україні та ЄС, а також питання гармонізації національного законодавства щодо охорони прав інтелектуальної власності із законодавством ЄС досліджувались Ю. Капіцею. Крім цього, питання щодо системи охорони промислових зразків у державах-членах ЄС та питання охорони промислових зразків в ЄС та Україні (порівняльно-правовий аналіз) розглядалися Л. Работяговою.

Виклад основного матеріалу. Як в Україні, так і в ЄС заявка про видачу патенту на промисловий зразок проходить тільки формальну експертизу без перевірки на відповідність вимогам надання правової охорони. Після проходження формальної експертизи здійснюється реєстрація промислового зразка, за винятком випадків, коли є підстави для відмови у її здійсненні.

Регламент Ради ЄС «Про промислові зразки Спільноти» від 12.12.2001 року № 6/2002 (далі — Регламент ЄС) [1] та Рекомендації Відомства з гармонізації на внутрішньому ринку щодо експертизи промислових зразків (торговельних марок та промислових зразків) (далі — Рекомендації ОНІМ) [2] є основними документами, що встановлюють вимоги до складу документів заявки про реєстрацію промислового зразка ЄС, так званого, промислового зразка Союзу.

Вимоги до складу документів заявки про видачу патенту на промисловий зразок, необхідних для встановлення дати її подання, в ЄС та Україні є різними.

Згідно зі ст. 38 Регламенту ЄС [1] для встановлення дати подання заявки на промисловий зразок заявнику до Відомства з гармонізації на внутрішньому ринку (ОНІМ, м, Аліканте) необхідно подати заявку про реєстрацію промислового зразка, що має містити прохання про реєстрацію та відомості про заявника, а також представити промисловий зразок (зображення чи комплект зображень), придатних для відтворення. Якщо предметом заявки є двовимірний промисловий зразок, і в заявці міститься прохання про відкладення публікації, представлення промислового зразка може бути замінено виробом. До обов'язкових відомостей, що мають бути зазначені в заявці також належить вказівка на виріб, у якому може бути втілений промисловий зразок або до якого він може бути застосований (п. 2 ст. 36 Регламенту ЄС) [1].

Заявка на промисловий зразок Союзу також може містити опис, який дає уявлення про промисловий зразок, або двовимірний виріб, відомості про автора чи заявника, підписані заявником під його відповідальність про те, що автор не бажає бути згаданим у заявці, та деякі інші документи. Водночас відсутність опису та інших документів не є перешкодою для встановлення дати подання заявки.

Згідно зі ст. 12 Закону України «Про охорону прав на промислові зразки» (далі — Закон) та пп. 3.2., 3.2.1. Правил розгляду заявки на промисловий зразок, для встановлення дати подання заявки до Державної служби інтелектуальної власності України необхідно надати клопотання у довільній формі про видачу патенту, викладене українською мовою, відомості про заявника та його адресу, викладені українською мовою, зображення виробу, що дає уявлення про його зовнішній вигляд, частину, що зовнішньо нагадує опис промислового зразка, викладену українською чи іншою мовою. В останньому випадку для збереження дати подання за-

явки переклад цієї частини українською мовою має надійти до Установи протягом 2 місяців від дати подання заявки [3; 4].

Відповідно до п. 8.1. Правил складання та подання заявки на промисловий зразок, опис промислового зразка повинен містити назву промислового зразка, прізвисьце, ініціали автора промислового зразка, призначення та галузь застосування промислового зразка, перелік зображень, креслень та схем, схем та карт, суть і суттєві ознаки промислового зразка [4].

Згідно з п. 3 ст. 11 Закону та п. 3.1. Правил складання та подання заявки на промисловий зразок, заявка повинна стосуватися одного промислового зразка й може містити його варіанти (вимога єдності) [3; 4].

Документи заявки про видачу патенту України на промисловий зразок мають відповідати вимогам Правил складання та подання заявки на промисловий зразок.

Із зазначеного вище випливає, що між складами обов'язкових документів, необхідних для встановлення дати подання заявки на промисловий зразок у ЄС та Україні, є відмінності. Так, згідно з українським законодавством, крім заяви та зображення виробу, необхідно також надати опис промислового зразка, а відповідно до законодавства ЄС опис не віднесений до числа документів, необхідних для встановлення дати подання заявки на промисловий зразок.

Отже, вимоги, що висуваються українським законодавством, є більш обтяжливими для заявника, ніж європейські.

Утім, необхідно зазначити, що згідно з українським законодавством обсяг правової охорони, що надається, визначається сукупністю суттєвих ознак промислового зразка, представлених на зображенні (зображеннях) виробу, внесеному до Реєстру, та засвідчується патентом з наведеною в ньому копією внесеного до Реєстру

зображення виробу. Тлумачення ознак промислового зразка повинно здійснюватися в межах його опису (п. 6 ст. 5 згаданого Закону) [3].

Із зазначеного випливає, що з одного боку, опис промислового зразка не має самостійного значення при визначенні обсягу правової охорони, що надається патентом на промисловий зразок, а з другого, — експерти зобов'язані враховувати опис у разі необхідності тлумачення ознак та визначення їхньої суттєвості.

Необхідно зазначити, що на практиці трапляються випадки, коли ознаки, наведені в описі промислового зразка як суттєві, погано розрізняються чи взагалі можуть бути відсутніми на зображенні промислового зразка. Тож, сутність промислового зразка, його ознаки, зокрема й ті, що визначають обсяг правової охорони, однозначно можуть бути встановлені тільки за його зображенням або за зовнішнім виглядом виробу. Саме тому в усіх країнах світу до складу документів заявки входить зображення промислового зразка як документ, який має правовстановлювальне значення. І саме з цієї причини далеко не в усіх країнах вимагаються документи, що містять словесні описові характеристики промислових зразків.

У зв'язку з вище викладеним, можна дійти висновку, що надання опису промислового зразка не є необхідною умовою для встановлення дати подання заявки. Опис промислового зразка може використовуватися лише як допоміжний засіб для ідентифікації суттєвих ознак, наявних на зображенні.

Порівняльний аналіз вимог, які висуваються до таких найважливіших документів заявки, як заява та зображення чи комплект зображень промислового зразка, в Україні та ЄС, також свідчить про наявність суттєвих відмінностей між ними.

Основною відмінністю є те, що згідно з українським законодавством

у заяві про видачу патенту на промисловий зразок обов'язково повинні бути зазначені автори промислового зразка (п. 6.12. Правил складання та подання заявки на промисловий зразок) [4], а в європейській — за бажанням заявника (п. 3 ст. 36 Регламенту ЄС) [1]. Це зумовлено різними підходами до регулювання правовідносин, пов'язаних з поданням заявки на промисловий зразок правонаступниками в країнах ЄС.

В Україні ж склалися правові традиції, відповідно до яких автор обов'язково має бути зазначений у матеріалах заявки, що передусім свідчить про визнання права авторства творця дизайну і, безсумнівно, є позитивним фактором.

Відрізняються також вимоги, що висуваються до зображення чи комплекту зображень промислового зразка в Україні та в ЄС.

Українське законодавство зобов'язує заявника надати комплект зображень виробу, що дає повне уявлення про зовнішній вигляд виробу. Зокрема, згідно з п.п. 7.1–7.3. Правил складання та подання заявки на промисловий зразок, комплект зображень тривимірного виробу може містити загальний вигляд виробу, вигляди спереду, ззаду, зліва, справа, зверху, знизу та зображення фрагментів виробу тощо. Для двовимірного виробу достатньо, зазвичай, навести одне зображення. Комплект зображень виробу з повторюваним малюнком має містити окреме зображення цього малюнка. Комплект зображень виробу, що може трансформуватися (розчинятися, складатися тощо), такого як холодильник, пілосос, кухонний комбайн тощо, має містити окреме зображення такого виробу у трансформованому вигляді. Комплект зображень набору (комплекту) виробів має містити зображення загального вигляду набору (комплекту) та зображення потрібних виглядів кожного виробу, що входить до набору (комплекту). Якщо загальний вигляд

набору (комплекту) виробів технічно неможливо представити на одному зображенні, комплект зображень набору (комплекту) виробів має містити зображення фрагментів набору (комплекту), сукупність яких дає повне уявлення про загальний вигляд набору (комплекту) [4].

Європейське законодавство також вимагає, щоби промисловий зразок був представлений у вигляді зображення зовнішнього вигляду виробу, проте, до зображення не висуваються ні вимога повноти, ні вимога детальності, на відміну від українського законодавства. У ЄС це можуть бути абстраговані зображення. Вирішення питання щодо повноти наданого зображення віднесено до компетенції заявника. Крім цього, двовимірний промисловий зразок може бути наданий у натурі в тому випадку, якщо заявником заявляється відстрочка публікації (п. 1 ст. 36, ст. 50 Регламенту ЄС) [1].

Вищезазначене зумовлено європейським підходом до визначення обсягу правової охорони промислового зразка, згідно з яким правова охорона надається щодо тих ознак зовнішнього вигляду виробу, які розрізняються в заявці зовнішньо та виставлені після публікації для загального ознайомлення (п. 11 преамбули Директиви ЄС [5]).

У Постанові ЄС цей підхід реалізується через обов'язок заявника надати лише зображення промислового зразка, придатні для відтворення. Відповідно до Рекомендацій ОНІМ [2] допускається представлення промислового зразка у вигляді будь-яких, придатних для відтворення зображень промислового зразка, зокрема й, у вигляді малюнків, виконаних комп'ютерними чи іншими графічними засобами або фотографій (крім слайдів). Допускається представлення до семи видів промислових зразків, але можна і менше. Можливі також різноманітні збільшення, перерізи та перспективи, виконання зображення в чорно-білому чи кольоровому варіанті.

При цьому заявник зобов'язаний забезпечити якість зображення промислового зразка. На ньому мають чітко розрізнятися всі деталі, щодо яких заявляється охорона (п. 5 ст. 36 Регламенту ЄС, п. 4.4. Рекомендацій ОНІМ [2]). Така увага в законодавстві ЄС приділяється якості зображення промислового зразка у зв'язку з тим, що тільки за зображенням можливо встановити обсяг правової охорони промислового зразка (ст. 9 Директиви ЄС [5], ст. 10 Регламенту ЄС [1]), що крім зображення жодні інші документи заявки при визначенні обсягу правової охорони промислового зразка до уваги не беруть. Зокрема, не беруть до уваги вказівки на вироби (назви, призначення виробів), в яких може бути втілений промисловий зразок, відомості про класифікацію та опис промислового зразка (п. 6, ст. 36 Регламенту ЄС [1]).

Необхідність зазначення в заявці цих відомостей пов'язана з перевіркою відповідності предмета заявки вимогам, що висуваються до промислового зразка згідно з визначенням поняття промислового зразка (ст. 3 Регламенту ЄС [1]). А саме, перевіряється, чи належить предмет заявки до дизайну зовнішнього вигляду виробу.

Представлене у складі документів заявки на промисловий зразок Союзу зображення промислового зразка (абстраговане чи реалістичне) або власне вироб — двовимірний промисловий зразок — є єдиними документами заявки, що використовуються при визначенні обсягу правової охорони та факту використання зареєстрованого промислового зразка у виробі. Тож їхнє правильне оформлення має важливе значення.

Спеціалісти ОНІМ дають рекомендації щодо оформлення промислового зразка, котрі дозволяють отримати максимальний обсяг правової охорони промислового зразка. Зокрема, рекомендується представляти промислові зразки на реєстрацію в максимально абстрагованому вигляді. Не є обов'яз-

ковим представлення на реєстрацію тривимірного промислового зразка із зображенням всіх його боків. Чим менше представлено бічних видів промислового зразка та деталей на зображенні, тим ширше обсяг правової охорони. Потрібно мати на увазі, що фотографії можуть розкривати не тільки форму промислового зразка, але й інші характеристики: структуру поверхні, вид матеріалу тощо. Охорона промислового зразка, наданого на реєстрацію в кольорі, поширюється тільки на цей колір, а в разі чорно-білого варіанта виконання — на всі кольори. Заявникові при подачі заявки також рекомендується вказувати ознаки зовнішнього вигляду виробу, на які не поширюється правова охорона шляхом відмежування їх на зображеннях штриховою лінією [6, 24].

Отже, вимоги, що висуваються до зображення промислового зразка в Україні та ЄС, мають суттєві відмінності.

Перша відмінність полягає в тому, що українське законодавство зобов'язує заявника надати комплект зображень виробу, повних і детальних, а згідно із законодавством ЄС може бути надане зображення або комплект зображень промислового зразка, кожне з яких за бажанням заявника може бути пропрацьоване як з максимальним, так і з мінімальним ступенем деталізації, або навіть абстраговане зображення ідеї дизайнера.

Друга відмінність полягає в тому, що згідно із законодавством України не допускається надання двовимірного виробу в складі документів заявки.

Виходячи з вище зазначеного можна дійти висновку, що вимога українського законодавства щодо надання комплекту зображень виробу, що дає повне уявлення про зовнішній вигляд виробу є надмірною. Питання щодо ступеня повноти та детальності зображення промислового зразка, що надається на реєстрацію, доцільніше було б залишити на розсуд заявника.

Умови об'єднання в одній заявці кількох промислових зразків в Україні та в ЄС також відрізняються.

В Україні заявка повинна стосуватися одного промислового зразка та може містити його варіанти (вимога єдності). Поняття «промисловий зразок» застосовується як до одного виробу, так і до набору (комплекту) виробів. Набір (комплект) може бути визнаний промисловим зразком, якщо до складу набору (комплекту) входять вироби, які виконують функції, відмінні одна від одної, але підпорядковані загальному призначенню, що вирішується набором (комплектом) у цілому. Варіантом промислового зразка може бути зовнішній вигляд виробів, що належать до однієї функціональної групи, до одного класу Міжнародної класифікації промислових зразків (далі — МКПЗ), подібні за сукупністю суттєвих ознак і мають відмінності в несуттєвих ознаках, які сприймаються візуально (п. 3 ст. 11 Закону, п.п. 3.1., 3.2., 3.4. Правил складання та подання заявки на промисловий зразок) [3; 4].

У ЄС одна заявка на промисловий зразок може стосуватися як одного промислового зразка, так і групи промислових зразків, проте європейські умови об'єднання промислових зразків у групу відрізняються від українських. Одна заявка на промисловий зразок Союзу може містити прохання про реєстрацію як одного промислового зразка, так і промислового зразка, що належить до комплекту виробів, який також, як і в Україні, розглядається як один промисловий зразок. Умовою подання заявки на групу промислових зразків є лише їх належність до одного класу МКПЗ.

Документами ЄС також передбачена можливість подання заявки про реєстрацію одного промислового зразка, що стосується кількох виробів різного призначення, розподілених по різних класах МКПЗ. Тобто одна заявлена форма виробу, один малюнок, одна частина виробу (віддільна чи невід-

дільна) може бути заявлена щодо багатьох виробів і, відповідно, багатьох класів. Однак при встановленні обсягу правової охорони промислового зразка вказівка на призначення виробів так само, як і вказівка на класи МКПЗ, до уваги не береться.

Крім цього, заявка може містити прохання про реєстрацію кількох промислових зразків, що можуть відноситися як до одного, так і до різних виробів. Такі заявки називаються множинними. У такому разі має бути дотримана вимога «єдності класу», що означає, що всі зазначені в заявці вироби, в яких можуть бути втілені заявлені промислові зразки, або до яких вони можуть бути застосовані, повинні відноситися до одного класу МКПЗ (ст. 37 Регламенту ЄС [1]). Зазначене правило не поширюється лише на орнаментальні промислові зразки. Кожен промисловий зразок множинної заявки розглядається як самостійний об'єкт правової охорони, не пов'язаний з іншими (п. 7.2.3.2 Рекомендацій ОНІМ [2]).

Вимога об'єднання в одній заявці кількох промислових зразків, які можуть співвідноситися як цілий виріб і його частина або як промислові зразки, що відносяться до виробів різного призначення, відома у світі як вимога «єдності класу». Саме ця вимога висувається до промислових зразків, об'єднаних в одній заявці, Женевським актом Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків [7] та Інструкцією до Женевського акта Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків [8].

Згідно з українським законодавством умова об'єднання кількох промислових зразків в одній заявці вимагає того, щоб усі вони були варіантами одного промислового зразка, були підпорядковані загальному призначенню, належали до однієї функціональної групи, одного класу МКПЗ, були подібними за сукупністю суттєвих ознак і мали відмінності лише в

несуттєвих ознаках. Дотримання цієї вимоги також забезпечує віднесення всіх промислових зразків, об'єднаних в одній заявці, до одного класу МКПЗ, у чому можна помітити схожість з умовою «єдності класу», що висувається до промислових зразків, об'єднаних в одній заявці згідно із законодавством ЄС. Водночас, європейська умова вимоги єдності класу, що передбачена законодавством ЄС, надає більш широкі права дизайнерам, адже дозволяє об'єднати в одній заявці кілька промислових зразків, які стосуються декількох виробів різного призначення, що не передбачено в українському законодавстві.

Варто зауважити, що ні в українському, ані в європейському законодавстві не передбачена публікація відомостей про заявку на промисловий зразок. Утім положеннями проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про охорону прав на промислові зразки» (далі — проект Закону) [9], оприлюдненим для громадського обговорення на офіційному веб-порталі Державної служби інтелектуальної власності України, передбачено здійснення електронної публікації відомостей про заявку. Потреба у внесенні зазначених змін пов'язана з так званим патентним тролінгом, який останнім часом набуває в Україні все більшого розмаху. Сутність цього явища полягає в тому, що фізичні чи юридичні особи реєструють на своє ім'я патенти на промислові зразки, об'єктами яких є зовнішній вигляд відомих виробів (наприклад вішалок для одягу, паличок для морозива чи корків), з метою отримання переваг у конкурентній боротьбі, зокрема при ввезенні відповідних товарів на територію України. Сьогодні найбільш уразливими є підприємства, що займаються ввезенням (імпортом) продукції, не маючи формальних прав інтелектуальної власності. Наявність відповідних патентів або свідоцтв у конкурентів дозволяє останнім зупи-

нити ввезення чужого товару без серйозних витрат. Якщо до прийняття нового Митного кодексу України власник патенту чи свідоцтва при зупиненні на митному кордоні вантажу, в якому використані об'єкти інтелектуальної власності, був зобов'язаний внести грошову заставу, то нині ця вимога скасована. Тож недобросовісна реєстрація («тролінг») не тягне для заявника значних негативних наслідків, окрім, хіба що, можливого визнання недійсним охоронного документа в судовому порядку.

У проекті Закону [9] зазначено, що після електронної публікації відомостей про заявку будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. Протягом 2 місяців від дати електронної публікації відомостей про заявку на сайті закладу експертизи або від дати електронної публікації відомостей про міжнародну реєстрацію в офіційному бюлетені на сайті ВОІВ, будь-яка особа може подати до закладу експертизи мотивоване заперечення проти видачі патенту на промисловий зразок або проти дії міжнародної реєстрації в Україні. Таке заперечення подається на підставі невідповідності заявленого промислового зразка умовам надання правової охорони, встановленим законом, а також на підставі використання в заявленому промисловому зразку торговельної марки, право на яку належить іншій особі, чи торговельної марки, визнаної добре відомою в Україні. Копію заперечення проти видачі патенту на промисловий зразок заклад експертизи надсилає заявникові. Заявник може повідомити заклад експертизи про своє ставлення до заперечення протягом 2 місяців від дати його одержання. Він може спростувати заперечення та залишити заявку без змін, внести до заявки зміни чи відкликати її. Результати розгляду

заперечення проти видачі патенту на промисловий зразок відображаються у висновку закладу експертизи за заявкою. Копія рішення, прийнятого на підставі цього висновку, надсилається особі, що подала заперечення.

Внесення зазначених змін до чинного законодавства України щодо правової охорони промислових зразків стало б безсумнівним плюсом, оскільки надало б змогу будь-якій особі запобігти порушенню своїх прав, проте, остаточно не вирішило б зазначену проблему. Справді, далеко не кожному виробникові чи імпортеру спаде на думку перевіряти на сайті Державної служби інтелектуальної власності України наявність заявки на видачу патенту, наприклад, на зовнішній вигляд сірника чи зубочистки, а отже, ризик отримання «липових» патентів лишається. Тож, на нашу думку, доцільно було б ввести адміністративний порядок визнання недійсними патентів на промисловий зразок після проведення експертизи на відповідність умовам патентоспроможності за клопотанням зацікавлених осіб.

На підставі викладеного вище можна дійти **висновку** про те, що вимоги до складу документів заявки на промисловий зразок, необхідних для встановлення дати її подання, в Україні та в ЄС мають принципові відмінності. З метою гармонізації українського законодавства із законодавством ЄС необхідно внести такі

зміни до Закону України «Про охорону прав на промислові зразки» та Правил складання та подання заявки на промисловий зразок:

- п. 3 ст. 11 Закону України «Про охорону прав на промислові зразки» викласти в такій редакції: «Заявка повинна стосуватися одного промислового зразка або групи промислових зразків, пов'язаних між собою настільки, що вони утворюють єдиний творчий задум (вимога «єдності класу»);
- п. 3.1. Правил складання та подання заявки на промисловий зразок викласти в такій редакції: «Згідно з п. 3 ст. 11 Закону заявка повинна стосуватися одного промислового зразка чи групи промислових зразків, пов'язаних між собою настільки, що вони утворюють єдиний творчий задум (вимога «єдності класу»). ♦

Список використаних джерел

1. Council Regulation (EC) No. 6/2002 of 12.12.2001 on Community designs [Electronic resource]. — Access mode : http://www.wipo.int/wipolex/en/text.jsp?file_id=181814
2. Guidelines for examination in the office for harmonization in the internal market (trade marks and designs) on designs. Examination of applications for registered community designs [Electronic resource]. — Access mode : https://oami.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/trade_marks/Dr

aft_Guidelines_WP_2/23_examination_of_applications_for_registered_community_designs_en.pdf.

3. Закон України «Про охорону прав на промислові зразки» від 15.12.1993 року № 3688-XII : станом на 05.12.2012 року [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3688-12>
4. Правила складання та подання заявки на промисловий зразок від 18.02.2002 року № 110 : станом на 11.01.2006 року [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0226-02/print>
5. Directive 98/71/EC of the European Parliament and of the Council of 13.10.1998 on the legal protection of designs [Electronic resource]. — Access mode : http://eur-lex.europa.eu/Result.do?typedate=GRP_DATE&startaaa=1998&startmm=10&startjj=13&endaaa=&endmm=&endjj=&RechType=RECH_date&idRoot=1&refinecode=LEG*T1%3DV112%3BT2%3DV1%3BT3%3DV2&Submit=Search.
6. Алексеева О. Понятие промышленного образца в ЕС и России / О. Л. Алексеева // Интеллектуальная собственность. Промышленная собственность. — 2005. — № 3. — С. 24.
7. Женевський акт Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків від 02.07.1999 року. Женева, 1999 рік [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_601.
8. Інструкція до Женевського акта Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових зразків від 02.07.1999 року [Електронний ресурс]. — Режим доступу до ресурсу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_865.
9. Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про охорону прав на промислові зразки» [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://sips.gov.ua/ua/normative_acts.html.

Надійшла до редакції 01.11.2014 року

А. Юдіна. Особенности процедуры регистрации промышленных образцов в соответствии с законодательством ЕС и Украины. Интеграционные и гармонизационные процессы, которые сегодня наблюдаются в обществе, распространяются практически на все сферы правоотношений, связанные с внутренне- и внешнеэкономическим аспектами. Так, интеграция в ЕС является одним из приоритетных направлений внешней политики Украины. Гармонизация законодательства Украины с законодательством ЕС является необходимым шагом присоединения к ЕС. Одним из разделов Соглашения о партнерстве и сотрудничестве между Украиной и государствами-членами ЕС является право интеллектуальной собственности, которое охраняет право лица на результаты интеллектуальной, творческой деятельности, определенные законодательством. К таким результатам относятся, в частности, промышленные образцы.

В данной статье произведен анализ и сравнение положений законодательства ЕС и Украины, связанных с процедурой регистрации промышленных образцов, в частности, основных требований к составу документов заявки о выдаче патента на промышленный образец, необходимых для установления даты ее подачи в ЕС и Украине.

По результатам проведенного сравнительного анализа представлены предложения по совершенствованию законодательства Украины о правовой охране промышленных образцов.

Ключевые слова: промышленный образец, регистрация, сравнение, ЕС

H. Yudina. Design registration peculiar to EU and Ukrainian legislation. The processes of integration and harmonization observable in the society practically comprehend all the sectors of legislative relations pertaining to home and foreign economical aspects. Thus, the integration into the EU is one of the prime political strategies of Ukraine. The legislative harmonization into EU is essential act on the way to getting together with the Community. Ukraine, as per Agreement on Partnership and Cooperation with the EU member – states, is obligatory for improving the legislative protection and defence mechanisms similar to those of EU. The right for intellectual property protecting the entity right for the finished product of intellectual activity, descriptive in the legislation, is designated in one of the sections of the Agreement. These results are particularly up to designs. The analysis of the legislation currently in force in Ukraine and EU pertinent to the legal protection of designs makes it possible to affirm that some of the requirements for registration procedure are proved to be different. In such a case, of essential today is the improvement of the design registration procedure by way of harmonization Ukrainian and EU legislations.

Given in this paper is the analysis and the comparison of the requirements pertinent to the Ukrainian and EU legislations in association with the design registration procedure, particularly the list of documents to the application for a patent on a design necessary for the identification of the date of application submit in Ukraine and EU.

On the basis of the analysis of reference, propositions as to improvements in the Ukrainian legislation necessary for the design protection are made. An emphasis is placed on Point 3 of Art. 11 of the Law of Ukraine on the Protection of Industrial Designs, as well as on Point 3.1 of the Guidelines for Writing and Submission Application which are to be issued anew.

Keywords: design, comparison, registration, EU